

overmaade vanffeligt for Ministeriet i det Dieblik at træde tilbage fra Sagen. Saa kaldte Ministeriet en Mand, som jeg indrømmer ikke i sine Foredrag har viist, at han besidder parlamentarist Dvælse — den har han ikke, og han vil maaffee have Møje med at vinde den — men som man dog behandler noget vel overseende her i dette Thing, da man maa huske paa, at han har beklædt en høi, vanffelig og ansvarfuld Post i den slesvigste Kirke og beklædt den med al Ære. Jeg seer ikke, hvorfor han ikke skulde paatage sig det ham tilbudte Sverv, saaledes som han har gjort, og jeg kan ikke dable Ministeriet, fordi det har kaldt ham ind i Ministeriet, kaldt ham ind for at føre det foreliggende Lovforslag igjennem. Har Confeilspræsidenten engang sat sit Ord i Pant i Folkethinget for, at Bevillingen til Kirkecommissjonen ikke skal blive brugt uden under Forsætning af, at den her foreslaaede Lov kommer ud, saa seer jeg ikke, hvorledes han i dette Dieblik kunde gjøre Andet end det, han har gjort. En anden Sag er det, at man kan beklage, at det er kommet dertil, men jeg troer, at det var uundgaeligt, og jeg troer, som sagt, at Marsagen dertil ligger ikke i Rigsdagen, men udenfor Rigsdagen. Dersom Ministeriet lod to Kirkeministre falde for denne Sag, vilde det være dødsdømt, saa vilde det være saa sygt, at det maatte døe kort efter af Tæring. Derfor er det ligefrem drevet af Selvopholdelsens Nødvendighed, at Ministeriet nu har maattet gjøre Sagen til et Cabinetsspørgsmaal. Ibet jeg erkjender dette, giver jeg den ærede Taler (Krieger), der nu sagde et Ord, som jeg ikke hørte, Ret i, at Vanffeligheden ved en Ministercrisis nu ligger deri, at der vanffeligt kan dannes en parlamentarist Regjering, fordi det store Fleertal i Folkethinget vil staae imod Fleertallet i dette Thing, hvis denne Sag falder her. Der vil ikke kunne dannes et nyt Ministerium paa Rigsdagens Genhed. Under disse Omstændigheder er det meget misligt at fremkalde en saadan Crisis, thi Ingen kan vide, i hvis Hænder Regjeringen kommer. Hvis Hans Majestæt Kongen har en siin parlamentarist Tact, hvad jeg ikke veed, saa vilde han maaffee nu henvende sig . . . .

**Formanden:** Hans Majestæt Kongens parlamentarist Tact maa holdes udenfor Forhandlingerne.

**Flong:** Sa, jeg talte dog om den i al Erhbødighed, men jeg skal ikke nævne den videre. Men en siin parlamentarist Tact — det maa jeg vel sige, naar jeg ikke siger, hvem jeg mener, der har den — vilde maaffee snarest søge Sjællands Biskop. Andre tænke paa det ærede Medlem her i Thinget, som har sluttet sig nærmest til hans Udtalelser i Betænkningen. Jeg skulde ikke græde over, om det ærede Medlem blev kaldet til Minister, thi han staaer mig i mange Henseender nærmere, end det nuværende Ministerium staaer mig, men Ingen veed, hvem det bliver, og ligesaa vel kan den Mand, som den 7de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (David) i sin Tid sad sammen med i Ministeriet, komme igjen som eet af disse ærede Medlemmer. Jeg vil derhos gjøre opmærksom paa, at det i alt Fald vilde være en ganske besynderlig Situation, hvis der i dette Dieblik udbrød en Ministercrisis, thi der er ingen Tilmæntskov, og det vilde ikke være let at bringe en saadan tilveie. Eet af Thingene maatte i alt Fald opløses, og det vilde blive en forbittret Kamp, der kom til at føres. Jeg har allerede ved Sagens første Behandling henpeget paa disse Muligheder, skjøndt naturligtviis da i almindelige Udtryk, thi dengang forelaa Spørgsmaalet ikke, nu ligger det derimod for, og nu maa Enhver gjøre, hvad han troer at kunne forsvare. Det er en Selvfølge, at Ingen stemmer mod sin Overbeviisning, og at de, der have den Overbeviisning, at det er et skadeligt og fordæveligt Lovforslag, der foreligger, maa stemme imod det uden Hensyn til Ministeriets Beslutning, og at de, der have den Overbeviisning, at det vil blive en god og gavnlig Lov, naturligtviis ligesaa freidigt ville stemme for Forslaget. Men udenfor disse to Grupper er der jo maaffe en tredie Gruppe, der ikke lægger nogen stor Vægt paa dette Lovforslags specielle Indhold, og som ikke tillægger det nogen stor Vigtighed, enten det falder eller staaer. For disse, forekommer det mig, at der kan være megen Anledning til at stille sig den Situation klart for Die, som